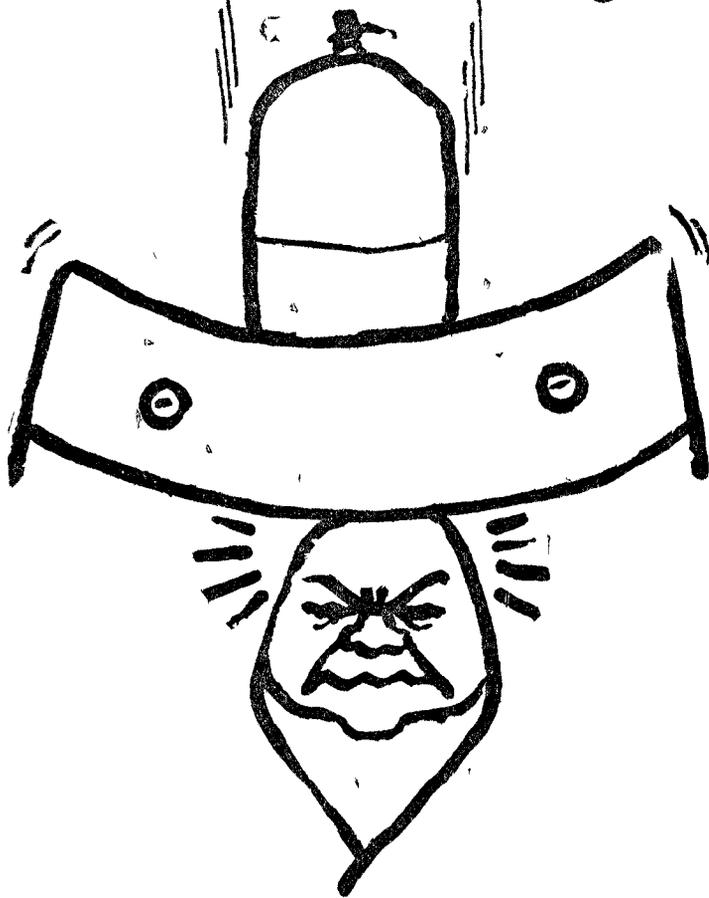

అయ్యాగానీవట్టిల్ల

పి. పద్మావతి

మనమడివైపు అమె "ఏంరా? నా పూజ
 లనే వెటకరిస్తావు మరి మీలాగ కుచి,
 కుభం లేకుండా మడి తడి వుండలేను.
 మనిపెట్టే పుట్టాక దేవుడ, దేవత అని
 లేకుండా వుండలేను ఈ రోజు ద్వారశి.
 పంతు పనితమైన రోజు నువ్వు అలా
 మాట్లాడకూడదు నీ బోకల, అరుగుళ్లు
 మావి బాగా చదవరా నాయనా! అంటే
 వినిస్తుందానీకు? నా మడిమాట అటుంగు
 కడగకపోతే తువ్వ పట్టి పాడవదూ?
 గ్యాస్ పొయ్యి? అయినా అడంగి కబుర్లు నీ
 కెండుకురా?" అంటూ, ఇంతెత్తున ఎగిరి
 పడింది బామ్మ సీతమ్మ "సరేలే! ముందు
 నాకు అన్నం పెట్టు" అన్నాడు వాడు

"ఆ నువ్వేనా కాలేజీకి వెళ్లే మొనగాడివి
 చెల్లాయి మాత్రం వెళ్లద్దూ స్కూలుకి?"
 అని "ఏమేవ్ అమ్మడూ! అన్నం పెడతాను
 రావే! అమ్మడూ!" అంటూ పిల్పింది
 తల్లితో జడ వేయించుకుంటున్న మనమ
 రాలు సుధని "అమ్మా! నాకూ అన్నం
 పెట్టు" అంటూ కొడుకు విశ్వం పచ్చి
 కూర్చున్నాడు.

"అయిపోయింది బాబూ! కూర దగ్గర
 పడుతోంది. వడ్డిస్తున్నా" నంది బామ్మ
 ఇంతలో కోడలు అనసూయ గబగబా వచ్చి
 అత్తగారి నవాయంతో అందరికీ భోజనాలు
 వడ్డించబోయింది! కాని తండ్రి పిల్లలు
 భోజనాలు కోసం వచ్చి కూర్చోగానే,
 "అమ్మాయీ! అనసూయా చూడమ్మా
 పొయ్యి ఆరిపోయింది. కొంపదీసి గాస్
 అయిపోలేదు కదా?" అంది భయంభయంగా
 సీతమ్మగారు కోడలు కంగారు పడుతూ
 "లేదండీ! మొన్ననేగా తెప్పించాం. ఒరేయీ!
 నారిగా! గాస్ పొయ్యి ఆరిపోయింది చూడు,"
 అంటూ పిల్పింది కొడుకుని

"చూడు! చూసి కాలేజీకి వెళ్లిపోయి
 సాయంకాలం తిన్నగా వచ్చేయి ఇంటికి"
 అని కొడుకుని హెచ్చరించి, తల్లితో,
 భారత్ బెచ్చి అసేమకు వెళ్లిపోయాడు
 విశ్వం కూర లెటించానే తినేసి!

"ఏం రా! గ్యాస్ అయిపోలేదు కదా?"
 అని అడిగారు ఇద్దరూ కంగారుగా, రెగ్యు
 లేటర్ బిగిస్తున్న నారాయణతో! నారాయణ
 మఖం చిట్టించుకొని "అబ్బ లేదరా!
 ఇది ఇందాక సరిగా పెట్టలేదేమో అందుకు
 ఆరిపోయింది" అన్నాడు. కాని అంతలోనే

డాయం రె గంటలయింది. అసేమకెళ్లే
 వాళ్ళ పాదావుడి మూళ్ళు, కాలేజీ
 కెళ్లేవాళ్ళు. ఆ కంగారులో దువ్వెన కోసం
 దించులేసేవాళ్ళు ఒకరయితే, అద్దం కోసం
 అరచేవాళ్ళు ఇలా వాళ్ల అరుపులతో మహా
 కంగారు పడతూ వుండే యింటిల్లపాదినీ
 సముదాయంవలేక నానా అవస్థపడే సీతమ్మ
 వంట తొందరగానే అవుతుంది.

ఏందుకంటే సీతమ్మగారింటిలోనూ
 వుంది ఒక "గాస్ పొయ్యి" కొడుకు అసీమకు
 వెళ్లే వేళయిందని కంగారు పడతూ
 "అయ్యో రామా! నా బంగారు తండ్రికి
 వేళ్ళతుందేమో, నాలుగు మెతుకులు తిన

కుండా వెళ్లిపోతాడేమో" అని ఒకటే పాదా
 వుడివడి పోతోంది, సీతమ్మగారు.

"బామ్మా! మరిమడి తడిఅంటూ యింత
 ఆలస్యం చేస్తావు తెల్లారి లేచింది మొదలు
 స్పినాలు, జపాలు చేసి ప్రాణం తీస్తావు
 అయినా బామ్మా! నాకు తెలియక అడు
 గుతా? గ్యాస్ పొయ్యికి కూడా ఏ పార్టు కా
 పార్టు ఊడదీసి కడుగుతావు, ఏందుకు?
 దానితోనే ఆలస్యం అవుతుంది. ఏం? నీ
 కొడుకే! గాని నాకు మాత్రం కాలేజీలేదూ?
 ట్రాగా అన్నం పెట్టు బామ్మా వెళ్లి
 పోవాలి" అంటూ పీటవేసుకు కూర్చున్నాడు,
 మనుషడు నారాయణ ఉరిమి చూసింది

వాడి మాటలు బక్కున అగిపోయాయి. చెతిలోంచి "రెస్పూలేటరు" జారి భక్తవన బద్లైంది.

"అయ్యో, అయ్యో నీ చేతులు విరిగిపోను ఇప్పుడెలాగరా! అలా చేసేవావు?" బామ్మ గారికి మతి పోయింది. ముందు నిర్భాంత పోయింది. తరువాత తిట్లు మొరలు పెట్టింది. విందుకంటే అవిడ ద్వందవి పోగాయణం హాళిక్కి ఐ సో తోంది. ఆననూయమ్మ నిరుత్తరాల్లైపోయింది!

"అమ్మా! బామ్మా! నాన్నగారికి చెప్పకండే నేనెలాగైనా వెళ్ళి కొత్త రెస్పూలేటరు పట్టుకోస్తాను" అంటూ ప్రాచేయ పడ్డాడు నారాయణ "ఎలా ఎట్లు కొస్తావురా! అనలు, మరి డబ్బు ఏవ తిస్తారు? చేసిన నిర్వాకం చాలుగాని వెళ్ళి నాన్నతో చెప్పరా! డబ్బు ఎంత అవుతుందో ఏమో. అసలే వాడు ఖర్చుల్లో ఉన్నాడు" అని బాధ పడ్డది సీతమ్మ ఎంత ఆయలే ఏమిటి లెండి! అనలు వస్తున్న దొరకాలి కదా! అంది ధగా ఆననూయ.

"అత్తయ్యా! మీరు కుంపటి మీద చేసుకొండి. నేను యిలానే యీ భోజనం చేసేస్తాను అనక" అంది ఆననూయ.

బామ్మగారు కుంపటి అవగానే సగం నీలు కారిపోయింది!

"అత్తయ్యా! ఈ వూలు కూర ఏం చేద్దాం, అంది ఆననూయ దియ్యంలో బెడ్డ రేరుతూ."

"వంట ఎలా చేసుకోవడం చాపు కచ్చింది. ఆ కిరసరాయిలు సాయ్యోనా అది శంఠే నాకు మహా చెడ్డ పంట, వెధవ శాసన అదీనూ. ఒక పట్టాన వుడకవు

కుంపటి మీద వీడ్చు. ఇక అదే గతి, ఏం జేస్తాం కర్మ" అంటూ వీర్యంగా లేచింది సీతమ్మ. "ఇవార కూడ ఏంచేయొద్దు. వచ్చుళ్ళు ఉక్రాయి, కందిపొడివుంది దానితో గడిపెద్దాం నరవాలేదు అన్నాడు శిశ్యం.

"అత్తగారి నంట రహస్యం అంతా గ్యాస్ మహిమ" అన్నది కోడలు భర్త రహస్యంగా...

సాయంకాలం వీర్యంగా వచ్చాడు నారాయణ. గజగతా ఎదురెల్పింది సీతమ్మ గారు. "దొరికిందా?" అంది ఆశ్రుతగా. "లేదు" అని తం అడ్డంగా తిప్పాడు వాడు. "ఇక్కడ దొరకడలు అవ్వవు ఇప్పవన్నా పుచ్చుకోలేదు. ఆయన ప్రయత్నమీద చూస్తానున్నారు. దొంక నట్టే ఇక! మీరి పాలకొల్లు వెళ్ళాలంట. ముందుగా తెలియజేస్తే వాళ్ళు ఆర్పరిచ్చి తెప్పిస్తారట! ఇప్పుడే వెళ్ళాలి" అంటూ తయారయ్యాడు వాడు.

"అంత తొందరేమొచ్చిందిరా, రేపొద్దుట వెడుదువుగాని" అంది ఆననూయ. "అన్నం తిందువుగాని, ఎప్పుడనగా తిన్నావా" అంది పత్తం తీస్తూ

"అమ్మా కూరవించేయలేదా?" అంటూ వాడే వెంటనే "అవునులే గానో పొచ్చి లేదుగా" అన్నాడునిట్టూరుమ్మ నారాయణ తప్ప వాడిదేగా మరి.

పాలకొల్లు వెళ్ళి మూడురోజులకి తిరిగి వచ్చిన నారాయణని మూస్తూ నంతోవంగా ఆశ్రుతగా అడిగారు అంతా: "నిమ్మా! దొరికిందా?" అంటూ. "లేదు! ఆర్పరిచ్చారు వస్తే తెలియజేస్తారట! అడ్రసిచ్చాను. విన్నో జాలు పడుతుందో" అన్న నారాయణ

మాటలకి దిగాలకడి పోయారు అత కోడళ్ళు!

అంతలో ఏదో గుర్తు వచ్చిన సీతమ్మ ఓరేయే! ఇన్ని వాళ్ళు వుండిపోయావె అక్కడ అంది సాగిరిస్తూ. నాలి అడిగింది ఎంతడబ్బు పట్టుకెళ్ళావు అక్కడకి అంది అనుమానంగా మూస్తూ. మండిపోతూ చూసాడు బామ్మ వైపు నారాయణ. "డబ్బు వాస్యంతానికీ ఏం వాడకోలేదులే. పూజ కే ఇచ్చాను అడ్రాస్యంగా." "ఎంతాడ్రాస్యేటిటి?" అంది మళ్ళీ. నీవోదుకు అప్పో వాస్యగారితో చెప్తాను నీకు కడు అన్నాడు కోవంగా వాడు.

"ఏనండి! బామ్మగారు పురాణానికి రావడంలేదు" అంది స్కొంటి జానకి నిదో వమీద వచ్చిన సీతమ్మగారిని నిలకరిస్తూ. "ఏం చెక్కుమంటావద్దూ తల్లీ! మా పాట్లు గానోపొయ్యి విరగొట్టాడు కదా మారాడు చచ్చిపోతున్నామన్నకో, అనలు వంట అవుతుంటేనా? అనలు ఎప్పుడు వస్తుందో ఏమిటో, ఇడ్డీ వేసుకుందామంకో? భయం. ఆట్లు పోసుకుందామంకో? భయం. వెళ్ళకి వంటకాక అవస్థ గ వుందన్నూ! జానకమ్మ తల్లీ! పింలు ఏమీ లేదని గోల" ఏక బిగి న అడిగిందే ఆ అస్యం అన్నట్టు బెంగగా చెప్పకుపోతున్న సీతమ్మ గారిని చూస్తే జాలేసింది జానకికి.

నిజమే మరి! గానో లేకపోతే బాడే ఆ బాధ అందరికీ తెలుసు. ఒకసారి పది రోజుల వరకు గానో దొరకపోతే తను బెంగ పెట్టుకుని వంటంటి ముఖం చూడడానికి భయంవేసి మంచమెక్కింది. "బామ్మగారు ఏం పోయిందండీ?" అనడిగింది జాలిగా.

